

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. č. 34
728 81 Ostrava 1

Sp. zn.: **32 ICM 2746/2017**

Naše zn. OKD/C36

V Brně dne 3. 9. 2019

Žalobce: **Veolia Průmyslové služby ČR, a.s.**, se sídlem Zelená 2061/88a, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory, IČ: 27826554, č. věřitele: 58

Žalovaný č. 1: **Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČ: 26863154, Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ: 735 06, společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Ostravě, oddíl B, vložka 2900

Žalovaný č. 2: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČ: 268 631 54, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná (dále jen „**Dlužník**“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u

Digitálně podepsáno
Jméno: JUDr. Dušan Dvořák
Datum: 03.09.2019 22:58:59

**Námitka podjatosti soudkyně JUDr. Simony
Pittermannové**

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

I. Úvod

1. Účastníci řízení mají právo vyjádřit se k osobám soudců, kteří mají podle rozvrhu práce věc projednat a rozhodnout, přičemž námitku podjatosti je účastník oprávněn uplatnit nejpozději při prvním jednání, kterého se zúčastnil soudce, o jehož vyloučení jde.
2. Ve shora označené věci bylo nařízeno první jednání ve věci na den 10. 9. 2019 v 10:00 hod. u Krajského soudu v Ostravě, které se však dle Vyrozumění ze dne 27. 8. 2019, č. j. 32 ICM 2746/2017-76, nekoná z důvodu podání námitky podjatosti soudkyně ze strany žalovaného č. 1.
3. Tuto věc má projednat soudkyně JUDr. Simona Pittermanová, tedy totožná soudkyně, která řeší incidenční spor vedený u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 32 ICM 3260/2016 (dále jen „**Incidenční spor Citibank**“) a v rámci téhož insolvenčního řízení (sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016).
4. Žalovaný č. 2 před prvním jednáním ve věci uplatňuje námitku podjatosti soudkyně JUDr. Simony Pittermannové („**soudkyně**“), a to pro její negativní vztah k právnímu zástupci žalovaného č. 2, neboť soudkyně má vůči žalovanému č. 2 a jeho právnímu zástupci zjevně nepřátelský vztah, který se projevil zejména tak, že:
 - a. soudkyně JUDr. Dušanu Dvořákovi udělila v rámci Incidenčního sporu Citibank pořádkovou pokutu a vykázkala ho ze soudní síně a soudu, kdy podstatou rozepře byl stav, kdy právní zástupce žalovaného č. 2 upozornil na předepsaný rozsudek v dané věci v rukou soudkyně v době, kdy nebyla provedena ani polovina důkazů a předchozí den jednání byla vznesena zásadní námitka podjatosti soudkyně žalovaným č. 2,
 - b. soudkyně nařídila, aby se Incidenčního sporu Citibank celý druhý týden jednání účastnila justiční stráž, která seděla poblíž právního zástupce žalovaného č. 2, což mělo zjevně za účel zastrašit a dehonestovat právního zástupce žalovaného č. 2, který byl takto presentován jako někdo, koho „musí hlídat justiční stráž“, ačkoli spor mezi soudkyní a zástupcem žalovaného č. 2 proběhl čistě a jen v ústní rovině,
 - c. soudkyně poté, co byla nucena odeslat námitku podjatosti k Vrchnímu soudu v Olomouci, podala podnět k dohledové činnosti insolvenčního soudu ohledně činnosti dlužníka a insolvenčního správce (Ing. Lee Louda) bez jakéhokoli vztahu k věci, kterou soudkyně rozhodovala.
5. Soudkyně není a nebude zjevně objektivně schopná rozhodovat v tomto incidenčním sporu vedeném proti insolvenčnímu správci a dlužníkovi, aniž by nezohlednila ve svých úvahách negativní vztah z Incidenčního sporu Citibank.
6. Žalovaný č. 2 proto vznáší námitku podjatosti soudkyně JUDr. Simony Pittermannové z důvodu zjevně negativního vztahu k žalovanému č. 2 a jeho zástupci, JUDr. Dušanu Dvořákovi. Dle § 15a o.s.ř. je účastník povinen námitku podjatosti soudce uplatnit nejpozději při prvním jednání, kterého se zúčastnil soudce, o jehož vyloučení jde; nevěděl-li v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 15 dnů poté, co se o něm dozvěděl. Žalovaný č. 2 uplatňuje námitku podjatosti soudkyně před prvním jednáním ve věci, je tak učiněno včas.

II. Průběh jednání v Incidenčním sporu Citibank

7. Pro tuto námitku podjatosti je podstatný nástin situace v Incidenčním sporu Citibank.

A. Námitka podjatosti

8. Vůči soudkyni byla vznesena ze strany insolvenčního správce námitka podjatosti, kdy podjatost soudkyně je dána mimo jiné jejím vztahem k účastníkovi řízení NWR N.V. a NWR B.V., kterého zastupovala dlouholetá kamarádka a rodinná přítelkyně soudkyně JUDr. Petra Nováková, Ph.D, advokátka. Námitka podjatosti byla vznesena čtvrtý jednací den, tedy **dne 28. 3. 2019 v dopoledních hodinách**, při ústním jednání do protokolu.
9. O námitce podjatosti doposud nebylo pravomocně rozhodnuto a soudkyně tak, aniž by se řádně procesně projednala důvodná námitka podjatosti, dále pokračuje v řízení, ve kterém v rozporu s ustanovením § 15b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „OSŘ“) činí dokazování a jiné procesní úkony či opatření.
10. Soudkyně námitku podjatosti nepředložila nadřízenému soudu k projednání, proto byl nucen insolvenční správce podat návrh na určení lhůty (návrh na určení lhůty ze dne 11. 4. 2019, který byl v insolvenčním rejstříku uveřejněn dne 29. 4. 2019) k provedení procesního úkonu spočívajícího v předložení námitky podjatosti nadřízenému soudu,
11. Soudkyně byla na základě tohoto návrhu na určení lhůty nucena předložit námitku podjatosti k rozhodnutí nadřízenému soudu, o níž dosud nebylo rozhodnuto.

B. Konflikt s JUDr. Dvořákem – stručné shrnutí

12. Na jednání **dne 29. 3. 2019** u Krajského soudu v Ostravě v místnosti č. 333 (tj. 5. jednací den) v Incidenčním sporu Citibank (tedy jeden den po vznesení námitky podjatosti) si JUDr. Dvořák všiml, že soudkyně JUDr. Simona Pittermannová drží v rukou v rámci svých listin **předpřipravený rozsudek v dané věci, který měla omylem otočený na účastníky řízení.**
13. Po ověření (přečtení), že se skutečně jedná o rozsudek v Incidenčním sporu Citibank, tedy ve chvíli, kdy si byl JUDr. Dvořák jistý, že je to skutečně rozsudek v dané věci, soudkyni sdělil, že drží v ruce rozepsaný rozsudek v dané věci, přičemž soudkyně okamžitě položila papíry na stůl, aby rozsudek nebyl vidět a vyzvala JUDr. Dvořáka, ať se jde na své místo (neb byl v danou dobu se souhlasem před stolem soudkyně, kde nahlížel do prováděného listinného důkazu).
14. JUDr. Dvořák odešel ke svému stolu, ale nehodlal se posadit (stál za svým stolem), a chtěl tuto skutečnost/důkaz zajistit a trval na tom, že soudkyně v ruce drží rozepsaný rozsudek v dané věci, a že toto považuje za naprosto nepřipustné a v rozporu se zásadami právního státu, aby v průběhu tak složitého dokazování, kdy jednání ani zdaleka neskončilo a mělo pokračovat celý následující týden, měla soudkyně, která kamarádí s advokátkou žalovaných v Incidenčním sporu Citibank, vyhotovený rozsudek (předem bez zohlednění dokazování).
15. Soudkyně chtěla situaci uklidit, avšak JUDr. Dvořák trval na tom, že je nutné důkaz zajistit – bylo to jediná možnost, jak prokázat to, co tvrdil – protože hned po ukončení by byl tento důkaz logicky zničen. Lze to přirovnat k neodkladným a neopakovatelným úkonům v rámci jiných odvětví práva. Proto mimo jiné požádal přítomného státního zástupce JUDr. Roberta Hradišťana, aby jako státní zástupce důkaz zajistil; státní zástupce sdělil, že není v pozici, aby důkaz zajišťoval, nicméně i on vyzval soudkyni, aby mu danou listinu ukázala a mohlo být ve věci jasno; soudkyně však toto odmítla s tvrzením, kam bychom se dostali, kdyby měla soudkyně ukazovat svoji přípravu. V tak vyhrocené situaci mohla celou situaci vyřešit, ale to odmítla z jasného důvodu – bylo by prokázáno, že soudkyně je již dávno rozhodnuta, jak bude rozsudek vypadat – neboť byl již předepsán.
16. Po výměně názorů mezi JUDr. Dvořákem a soudkyní, kdy tato JUDr. Dvořáka vyzývala, aby se posadil a ona mohla pokračovat, což odmítal, soudkyně udělila JUDr. Dvořákovi pořádkovou pokutu, nicméně JUDr. Dvořák stále trval na zajištění důkazu, aby mohl prokázat, že informace o rozepsaném rozsudku v dané věci je pravdivá a požádal, aby soudkyně zavolala buď předsedu, nebo místopředsedu soudu, aby do příslušných listin nahlédli a důkaz zajistili – to však soudkyně také odmítla učinit.

17. Následně došlo k přerušení jednání v daný den, dostavil se člen justiční stráže a za doprovodu justiční stráže byl na pokyn soudkyně JUDr. Dvořák nucen opustit soudní síň i celou budovu soudu za doprovodu justiční stráže, což bez jakéhokoli odporu samozřejmě učinil.

C. Justiční stráž

18. Soudkyně v druhém týdnu jednání (1. - 5. 4. 2019) nařídila, aby se Incidenčního sporu Citibank účastnila justiční stráž, která seděla poblíž právního zástupce žalovaného č. 2, což mělo zjevně za účel zastrašit a dehonestovat právního zástupce žalovaného č. 2, který byl takto presentován jako někdo, koho „musí hlídat justiční stráž“.
19. Spor mezi soudkyní a zástupcem žalovaného č. 2 proběhl čistě a jen v ústní rovině a nebyl tedy dán žádný důvod, aby justiční stráž dohlížela nepřetržitě na celé jednání.
20. Podle zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské a justiční strážích České republiky, v platném znění, § 22 odst. 2, platí, že příslušník, který vykonává službu justiční stráže, je oprávněn činit i **jiná nezbytná opatření k zajištění pořádku a bezpečnosti** v budovách soudů, státního zastupitelství a ministerstva, jakož i v jiných místech činnosti soudu a ministerstva a plynulého a nerušeného průběhu soudního řízení.
21. Nezbytnost v účasti příslušníka justiční stráže u jednání dána nebyla, a jakkoli je právem předsedy soudu udělovat justiční strážce pokyny, pak nemohou být zneužívány k tomu, aby justiční stráž podávala důkazy právním zástupcům stran – což celý týden příslušníci justiční stráže dělali.
22. Ze strany soudkyně šlo o velmi nestandardní postup, který byl namířen proti zástupci žalovaného č. 2, měl vykreslit zástupce žalovaného č. 2 jako osobu, kterou musí hlídat justiční stráž.
23. Ve světle informací dlužníka, kterého nechala stejná soudkyně hlídat při nahlížení do spisu (od dubna 2019 v době nahlížení do spisu je u nahlížení přítomna justiční stráž), svědčí o nepřátelském vztahu soudkyně k žalovanému č. 1 a žalovanému č. 2.
24. Dle informací sdělených žalovanému č. 1, které uvádí ve své námitce podjatosti, se tak dělo z rozhodnutí soudkyně, neboť se má jednat o „citlivý“ spis. Jde o další příklad využití/zneužití justiční stráže, kterým dává soudkyně jasně najevo svůj negativní vta k žalovaným.

D. Podnět k dohledové činnosti insolvenčního soudu

25. Soudkyně následně podala podnět k dohledové činnosti insolvenčního soudu ohledně činnosti dlužníka (Správa pohledávek OKD, a.s.) a insolvenčního správce (Ing. Lee Louda).
26. Podnět je datován dne 10. května 2019, a byl v insolvenčním rejstříku zveřejněn dne 14. května 2019 (viz část B položka č. 406 insolvenčního rejstříku dlužníka). Podnětem se soud domáhal prošetření informace, zda došlo k přihlášení pohledávek dlužníka z titulu ručení za dluhy New World Resources N.V. a NWR Holdings B.V. do jejich konkursního/likvidačního řízení. Důvodem pro podání podnětu měla být skutečnost, že žalovaný č. 1 tuto informaci nesdělil v rámci řízení o Incidenčním sporu Citibank. Tato informace však pro incidenční spor nikdy nebyla potřebná – je irelevantní, zda pohledávky byly či nebyly uplatněny.
27. Na základě podnětu soudkyně byla insolvenčnímu správci dne 24. 5. 2019 doručena výzva insolvenčního soudu ze dne 20. 5. 2019, č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B-407 ke sdělení, zda pohledávka ve výši 10.151.307.023,50,- Kč z titulu ručení byla přihlášena do konkursního řízení společnosti NWR N.V. a NWR B.V.; informace o (ne)přihlášených pohledávkách do konkurzního řízení NWR N.V a NWR B.V. jsou však pro řízení o Incidenčním sporu Citibank bez významu.
28. Insolvenční správce podal odůvodnění v rámci své zprávy.

29. Podstatný je ale motiv soudkyně – pokud by tato informace měla mít pro Incidenční spor Citibank význam, pak soud měl a mohl postupovat dle § 114a odst. 2 OSŘ a žalované vyzval ke sdělení požadované informace. Namísto toho však soud zaslal podnět k dohledu insolvenčního soudu.
30. Velmi zjevným smyslem podnětu tak bylo pouze vyvolat dojem pochybení dlužníka a insolvenčního správce, k němuž ale nedošlo.
31. Vše shora uvedené pak svědčí o zjevně negativním vztahu soudkyně k JUDr. Dvořákovi, právnímu zástupci žalovaného č. 2, případně pak k žalovanému č. 2.

III.

Důvody podjatosti soudkyně

32. Soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, **k účastníkům nebo k jejich zástupcům** je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti (viz § 14 odst. 1 OSŘ).
33. Ústavní soud ČR zakládá hodnocení nestrannosti soudce v souladu s judikaturou ESLP na subjektivním a objektivním hledisku. Subjektivní kritérium sleduje vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu, přičemž dle nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04 je nestrannost definována takto: „*především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich právním zástupcům atd.), o níž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojmovaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěžila nalezení uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širše, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšmu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah.*“
34. Subjektivní stránkou nestrannosti se zabývá například JUDr. Antonín Mokřý (Nezávislost a nestrannost soudce – vzájemná souvislost a podmíněnost pojmů, Právní praxe č. 8/1993, str. 460–461) charakterizující jako nestranného soudce, který „*podle svého vědomí a svědomí je nezávislý na projednávané věci a stranách sporu v tom smyslu, že je vůči nim neutrální, že vůči nim nemá předsudky, sympatie ani antipatie, že strany sporu jsou v jeho očích zcela rovné, že žádná z nich nemá v jeho očích apriorně žádnou výhodu ani nevýhodu, přednost ani nedostatek, že k právnímu vztahu, který řeší, nezískal vztah ještě před tím, než mu byla věc svěřena k rozhodnutí, a že tedy bude moci věci posuzovat zcela nezávisle a svobodně.*“
35. Soudkyně, která v jiném incidenčním řízení (tj. Incidenční řízení Citibank) vědomě vystupuje proti právnímu zástupci žalovaného č. 2, **definici nestranného soudce jistě nenaplnuje**. Naopak tento postup je výrazem negativního vztahu soudkyně primárně k JUDr. Dvořákovi, jako právnímu zástupci žalovaného č. 2, případně pak k žalovanému č. 2.
36. K negativnímu vztahu soudkyně a účastníka řízení či právního zástupce, žalovaný č. 2 tímto cituje příslušnou judikaturu vyšších soudů:

Nález Ústavního soudu ČR ze dne 31. 7. 2018, sp. zn. III. ÚS 4071/17:

„*V rámci objektivního testu se zkoumá, zda existují skutečnosti vzbuzující pochybnost o nestrannosti soudce (rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 23. 4. 2015 ve věci Morice v. Francie, stížnost č. 29369/10, § 76). Jak totiž Ústavní soud uvedl v nálezu ze dne 12. 1. 2005 sp. zn. III. ÚS 441/04 (N 6/36 SbNU 53), "nestačí, že se soudce subjektivně necítí být podjatý ve vztahu k účastníkům či věci, ale i objektivně nahlíženo musí být vyloučeny oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti". Jinými slovy, "nejde [...] pouze o hodnocení subjektivního*

pocitu soudkyně, zda se cítí nebo necítí být podjatá, anebo [o] hodnocení osobního vztahu k účastníkům řízení, **ale o objektivní úvahu, zda - s ohledem na okolnosti případu - lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být**" [náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94 (N 127/6 SbNU 429)]. **V tomto ohledu může mít i zdání jistou důležitost, neboť je v sázce důvěra, kterou soudy v demokratické společnosti musí u veřejnosti vzbuzovat** [rozsudek ESLP ze dne 7. 8. 1996 ve věci Ferrantelli a Santangelo v. Itálie, stížnost č. 19874/92, § 58, obdobně náleze ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 11/04 (N 89/37 SbNU 207; 220/2005 Sb.)]. “

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 11. 2002, sp. zn. 25 Cdo 1722/2002

„Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (srov. § 116 ObčZ), jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak **nepřátelský. Nelze přitom vyloučit, že se nepřátelský vztah soudce k účastníku vytvoří při služebním styku, tj. v rámci předchozích soudních řízení nebo i v průběhu řízení stávajícího, především na základě negativně zaměřeného vystupování účastníka proti jeho osobě.** Specifický poměr soudce k účastníku může vzniknout i v důsledku toho, že účastník proti němu podá trestní oznámení nebo jiný návrh na zahájení soudního řízení. Sama o sobě však popsaná jednání účastníka vůči soudci ještě důvod k vyloučení soudce nezakládají. Teprve tehdy, podaří-li se účastníku vyvolat skutečný právní spor (např. soudní řízení), v němž se zájmy soudce dostanou do rozporu se zájmy účastníka, případně vyústí-li vystupování účastníka v **emotivně ovlivněný postoj soudce, který jinak obecně představuje nepatřičné vybočení z požadavku na profesionální přístup soudce k účastníkům řízení, mohou vyvstat pochybnosti o nestrannosti a objektivitě soudce vzhledem k jeho (do nové specifické polohy postavenému) vztahu k účastníku řízení.**“

Nález Ústavního soudu ČR ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01:

„K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, když je evidentní, že **vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat.** Nepochybně se jedná o případy, kdy soudce je současně na straně účastníka řízení či svědka, resp. když by v řízení mohl být dotčen na svých právech; shodně to platí v případě, že soudce má k účastníkům řízení příbuzenský, přátelský nebo zjevně nepřátelský vztah, příp. vztah ekonomické závislosti (viz NS 2 Cdo 828/96, Soudní judikatura, 2000, č. 3, s. 113; shodně Bureš, J., Drápal, L., Mazanec, M. Občanský soudní řád. Komentář. 5. vydání, s. 56). **Pokud jde o vztah zjevně nepřátelský, touto otázkou se zabýval Ústavní soud v již citovaném nálezu sp. zn. I. ÚS 167/94, když uvedl, že v daném případě šlo o takový konflikt mezi rozhodující soudkyní a právní zástupkyní navrhovatelky, který svou povahou a intenzitou – označení rozhodnutí soudkyně za „právní zmetek“ a následná soudní dohra - je nepochybně dostatečným důvodem k tomu, aby v zájmu soudkyně samé o věci rozhodovala jiná osoba.**“

37. Jak je z výše citované judikatury patrné, tak emotivně ovlivněný a nepřátelský postoj soudkyně k JUDr. Dvořákovi, jako právnímu zástupci žalovaného č. 2, vytvořený v rámci jiných soudních řízení (viz Incidenční spor Citibank), zakládá podjatost soudkyně v daném řízení a je tudíž důvodem, aby věc rozhodoval jiný soudce.
38. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti, což je v daném případě bezezbytku naplněno. Při posouzení otázky podjatosti soudce je třeba navíc akcentovat též tzv. zdání nezávislosti a nestrannosti nejen ve vztahu k účastníkům řízení, nýbrž i ke třetím osobám (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 517/1).

**IV.
Závěr**

39. Žalovaný č. 2 navrhuje, aby Vrchní soud v Olomouci, po předložení této námitky podjatosti, rozhodl svým usnesením takto:

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Simona Pittermannová je vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 32 ICM 2746/2017 (KSOS 25 INS 10525/2016).

Podáno s úctou

Za Ing. Lee Loudu

insolvenčního správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák, advokát v plné moci